

Sygn. akt VII U 141/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 stycznia 2018 r. w Warszawie

sprawy O. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania O. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 6 grudnia 2016 r. znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje O. G. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01 października 2016 r. do 30 września 2021 r.,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz O. G. (1) kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

O. G. (1) w dniu 25 stycznia 2017 r. wniosła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 6 grudnia 2016 r., znak: (...). Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że przysługuje jej prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy oraz o zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz kosztów postępowania, w tym ewentualnych kosztów zastępstwa procesowego. Ponadto ubezpieczona wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych lekarzy specjalistów z zakresu otolaryngologii, nefrologii, ortopedii i chirurgii na okoliczność, czy stan jej zdrowia powodował całkowitą bądź częściową niezdolność do pracy (k. 2-4 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi

na odwołanie wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 2 grudnia 2016 r. odwołująca nie została uznana za niezdolną do pracy. Wobec powyższego Oddział wydał zaskarżoną decyzję, zgodnie z którą odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 8 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 14 lutego 2017 r. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych otolaryngologa, nefrologa i ortopedy celem ustalenia, czy odwołująca jest zdolna czy też całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy zarobkowej ze wskazaniem daty powstania tej niezdolności, czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeżeli okresowa, to na jaki okres oraz, jeżeli nastąpiła zmiana stanu zdrowia ubezpieczonej, to na czym ona polegała (k. 11 a. s.).

Organ rentowy pismem procesowym z dnia 7 lipca 2017 r. wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii. W związku z tym Sąd zarządzeniem z dnia 1 sierpnia 2017 r. skierował akta sprawy do biegłego celem ustosunkowania się do zarzutów organu rentowego (k. 66-67 i 70 a. s.).

Strony nie wniosły uwag do opinii biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii (k. 81-82 i 93 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

O. G. (1) w dniu 7 października 2016 r. złożyła wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 a. r.).

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 24 października 2016 r. odwołująca została uznana za zdolną do pracy (k. 19 a. r.).

Na skutek sprzeciwu odwołującej z dnia 23 listopada 2016 r., sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 2 grudnia 2016 r. podtrzymała stanowisko wyrażone przez lekarza orzecznika ZUS (k. 27 a. r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na podstawie własnych ustaleń wydał zaskarżoną decyzję z dnia 6 grudnia 2016 r., znak:(...), zgodnie z którą odmówiono odwołującej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 2 grudnia 2016 r. uznała ubezpieczoną za zdolną do pracy. Dodatkowo Oddział podniósł, że w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku, tj. od dnia 7 października 2006 r. do dnia 6 października 2016 r. odwołująca udokumentowała staż pracy w wymiarze 5 lat, 11 miesięcy i 10 dni okresów składkowych i nieskładkowych (k. 28 a. r.).

Sąd na podstawie opinii biegłych sądowych ustalił, że u odwołującej rozpoznano:

- w zakresie otolaryngologicznym niedosłuch obustronnie odbiorczy głęboki o charakterze postępującym oraz średni ubytek słuchu z częstotliwości pasma mowy ucha prawego w wymiarze 95 decybeli i ucha lewego w wymiarze 110 decybeli. Wartość średniego ubytku słuchu ubezpieczonej w częstotliwościach istotnych dla odbioru i rozumienia mowy jest powyżej 40 decybeli, co upośledza jego społeczną wydolność. Odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy zarobkowej z przyczyny stanu narządu słuchu od daty, w której przeprowadzono badanie audiogramem. Biorąc pod uwagę ewentualną poprawę stanu narządu słuchu po wszczepieniu implantu ślimakowego, można uznać za zasadne ustalenie częściowej niezdolności do pracy u odwołującej okresowo na okres pięciu lat z zaleceniem powtórnego badania po wykonaniu zabiegu i rehabilitacji słuchowej (k. 25-28 i 74 a. s.);

- w zakresie ortopedycznym bóle stóp i kręgosłupa. Odwołująca nie utraciła zdolności do pracy. Przeprowadzone badanie ortopedyczne nie ujawnia jakiegokolwiek dysfunkcji narządu ruchu, w tym stóp w stopniu powodującym niezdolność do pracy. Ruchy kręgosłupa są wykonywane swobodnie w prawidłowym zakresie. Ruchy w stawach, siła mięśniowa, chwytność i wydolność chodu jest prawidłowa (k. 34-35 a. s.);

- w zakresie nefrologicznym otyłość, nawrotową kamicę nerki lewej, nadciśnienie tętnicze oraz urosepse w wywiadach. Biorąc pod uwagę zachowany odpływ moczu z nerki lewej, brak nawrotów zakażeń o ciężkim przebiegu klinicznym

oraz brak dokumentacji medycznej świadczącej o upośledzonej wydolności nerek, nie ma wystarczających podstaw, aby uznać ubezpieczoną za osobę całkowicie lub częściowo niezdolną do pracy z powodu schorzeń układu moczowego. W związku z tym odwołująca jest osobą zdolną do pracy na stanowisku pracownika biurowego (k. 56-58 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy i w aktach rentowych oraz na podstawie opinii biegłych sądowych. Autentyczność dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, dlatego Sąd uznał je

za pełnowartościowy materiał dowodowy. W ocenie Sądu opinie biegłych sądowych lekarzy specjalistów są wiarygodnym dowodem w sprawie, gdyż wydane zostały w oparciu

o obiektywne wyniki badań odwołującej i bezpośrednio badanie przez lekarzy, którzy

są specjalistami w swoich dziedzinach posiadającymi bogatą wiedzę medyczną oraz wieloletnie doświadczenie zawodowe. Zdaniem Sądu opinie powołanych w sprawie biegłych nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do dokładnego określenia stanu zdrowia wnioskodawcy.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie O. G. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 6 grudnia 2016 r., znak: (...) jako zasadne zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r., o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Prawo do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przysługuje zatem w wypadku wypełnienia wszystkich przesłanek z art. 57 ust. 1 ustawy. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego kwestie związane ze spełnieniem przesłanek przez odwołującą, które są zawarte w dyspozycji art. 57 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy były niekwestionowane przez organ rentowy i stanowiły okoliczność bezsporną. Ubezpieczona bowiem legitymowała się ponad pięcioletnim okresem składkowym i nieskładkowym liczonym w dziesięcioleciu przed datą złożenia wniosku.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż odwołująca cierpi na niedosłuch obustronnie odbiorczy głęboki o charakterze postępującym, średni ubytek słuchu

z częstotliwości pasma mowy ucha prawego w wymiarze 95 decybeli i ucha lewego

w wymiarze 110 decybeli, otyłość, nawrotową kamicę nerki lewej, nadciśnienie tętnicze

oraz bóle stóp i kręgosłupa. Sąd zważył, iż opiniujący w sprawie biegli sądowi specjaliści

z zakresu ortopedii i nefrologii uznali, iż odwołująca nie jest osobą niezdolną do pracy.

W ocenie Sądu wystawczy bowiem, aby chociaż jeden biegły sądowy uznał, że ubezpieczona jest osobą niezdolną do pracy. Dominujące schorzenia odwołującej w rozpoznawanej sprawie istnieją w zakresie otolaryngologicznym, dlatego Sąd oparł się głównie na treści opinii biegłego sądowego otolaryngologa oraz uznał ją za najbardziej miarodajną i odnoszącą się

do rzeczywistych chorób istniejących u badanej. Należy podkreślić, że strony postępowania nie zgłaszały uwag ani nie formułowały nowych wniosków dowodowych po sporządzeniu opinii uzupełniającej przez biegłego sądowego otolaryngologa. W związku z tym Sąd uznał przedmiotową opinię, a w szczególności wnioski bezpośrednio z niej wynikające za własne.

Odnośnie ustalenia terminu, od którego Sąd uznał za zasadne przyznanie odwołującej prawa do renty, to zastosowanie znajduje w tym zakresie art. 129 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Stosownie do treści ww. art. świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Ogólną zasadą prawa emerytalno-rentowego jest, że świadczenia wypłaca się na wniosek zainteresowanego, poczynając od dnia powstania prawa do renty (tj. spełnienia ustawowych warunków), lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie. W postępowaniu Sąd ustalił, że odwołująca spełnia przesłankę częściowej niezdolności do pracy, przy czym niezdolność ta będzie ma początek w dniu 1 października 2016 r., albowiem w tym miesiącu złożono wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Z uwagi na zaopiniowanie przez biegłego sądowego otolaryngologa, że odwołująca jest niezdolna do pracy na okres pięciu lat, Sąd przyznał jej prawo do świadczenia do dnia 30 września 2021 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz O. G. (1) kwotę 180,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

Zarządzenie: (...)

(...)